

מסכת עירובין

פרק ח

א. כיצד משתתפין בתחומין. מניח את הקבית ואומר, הרי זה לכל בני עירי, לכל מי שילך לבית האכל או לבית המשתה. וכל שקבל עליו מבעוד יום, מתר. משתחשף, אסור, שאין מערבין משתחשף:

ב. כמה הוא שעורו, מזון שתי סעודות לכל אחד. מזונו לחל ולא לשבת, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, לשבת ולא לחל. וזה וזה מתכוננו להקל. רבי יוחנן בן ברוקה אומר, מכפר בפנדיון, מארבע סאין בסלע. רבי שמעון אומר, שתי ידות לכפר משלש לקב. חציה לבית המגנע, וחצי חציה לפסל את הגויה:

ג. אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא ערבו, כל שגבוה עשרה טפחים, למרפסת. פחות מכאן, לחצר. חלית הבור והסלע, גבוהים עשרה טפחים, למרפסת. פחות מכאן, לחצר. כמה דברים אמורים, בסמוכה. אבל במפלגת, אפלו גבוה עשרה טפחים, לחצר. ואיזו היא סמוכה, כל שאינה רחוקה ארבעה טפחים:

ד. הַנּוֹתֵן אֶת עֲרוּבוֹ בְּבֵית שַׁעַר, אֲכַסְדָּרָה וּמִרְפָּסֶת, אֵינוֹ עָרוּב.
וְהָדָר שָׁם, אֵינוֹ אוֹסֵר עָלָיו. בְּבֵית הַמֶּכֶן וּבְבֵית הַבֶּקֶר וּבְבֵית הָעֵצִים
וּבְבֵית הָאוֹצְרוֹת, הֵרִי זֶה עָרוּב. וְהָדָר שָׁם, אוֹסֵר עָלָיו. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, אִם יֵשׁ שָׁם תְּפִיסַת יָד שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת, אֵינוֹ אוֹסֵר עָלָיו:

ה. הַמֵּנִיחַ בֵּיתוֹ וְהֹלֵךְ לִשְׁבוֹת בְּעִיר אַחֲרָת, אֶחָד נֹכְרִי וְאֶחָד
יִשְׂרָאֵל, הֵרִי זֶה אוֹסֵר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵינוֹ
אוֹסֵר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, נֹכְרִי אוֹסֵר, יִשְׂרָאֵל אֵינוֹ אוֹסֵר, שְׂאִין דָּרָף
יִשְׂרָאֵל לָבֹא בַשַּׁבָּת. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֶפְלוּ הֵנִיחַ בֵּיתוֹ וְהֹלֵךְ
לִשְׁבוֹת אֶצֶל בָּתּוֹ בְּאוֹתָהּ הָעִיר, אֵינוֹ אוֹסֵר, שֶׁכָּכֹר הִסִּיעַ מִלְּבּוֹ:

ו. בּוֹר שֶׁבִּין שְׁתֵּי חֲצֵרוֹת, אֵין מְמַלְאִין מִמֶּנּוּ בַשַּׁבָּת, אֲלָא אִם כֵּן
עָשׂוּ לוֹ מִחֲצָה גְבוּהָ עֲשָׂרָה טַפָּחִים בֵּין מְלַמְעָלָה, בֵּין מְלַמְטָה, בֵּין
מִתּוֹךְ אֲגָנוֹ. רַבֵּן שְׁמַעוֹן כֵּן גְּמָלִיאֵל אוֹמֵר, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים,
מְלַמְטָה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מְלַמְעָלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֹא תִּהְיֶה
מִחֲצָה גְדוֹלָה מִן הַכֶּתֶל שֶׁבִּינֵיהֶם:

ז. אֵמֶת הַמֵּיִם שֶׁהִיא עוֹבֶרֶת בְּחֲצָר, אֵין מְמַלְאִין הִימָנָה בַשַּׁבָּת,
אֲלָא אִם כֵּן עָשׂוּ לָהּ מִחֲצָה גְבוּהָ עֲשָׂרָה טַפָּחִים בִּכְנִיסָהּ וּבִיציָאָה.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֶּתֶל שֶׁעַל גִּבָּהּ תִּדּוֹן מְשׁוּם מִחֲצָה. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, מַעֲשֵׂה בְּאַמָּה שֶׁל אֶבֶל שֶׁהָיוּ מְמַלְאִין מִמֶּנָּה עַל פִּי זִקְנִים
בַּשַּׁבָּת. אָמְרוּ לוֹ, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה בָּהּ כִּשְׁעוֹר:

ח. גִּזְזוּטְרָא נְשִׁיאָא לְמַעְלָה מִן הַמַּיִם, אֵין מְמַלְאִין הַיָּמֵנָה בְּשַׁבָּת,
אֵלֹא אִם כֵּן עָשׂוּ לָהּ מְחֻצָּה גְבוּהָ עֲשָׂרָה טַפָּחִים, בֵּין מְלַמְעָלָה בֵּין
מְלַמְטָה. וְכֵן נְשִׁי גִזְזוּטְרָאוֹת זֹז לְמַעְלָה מִזֹּז. עָשׂוּ לְעֲלִיוָנָה וְלֹא עָשׂוּ
לְתַחְתּוֹנָה, נְשִׁינָהּ אֲסוּרוֹת עַד נְשִׁיעָרְבוּ:

ט. חֲצִיר נְשִׁיאָא פְּחוּתָה מֵאַרְבַּע אַמּוֹת, אֵין שׁוֹפְכִין בְּתוֹכָהּ מַיִם
בְּשַׁבָּת, אֵלֹא אִם כֵּן עָשׂוּ לָהּ עוֹקָה מְחֻצָּקָת סַאֲתִים מִן הַנֶּקֶב וּלְמַטָּה,
בֵּין מִבְּחוּץ בֵּין מִבְּפָנִים, אֵלֹא נְשִׁי מִבְּחוּץ צָרִיף לְקַמּוֹר, מִבְּפָנִים אֵין
צָרִיף לְקַמּוֹר:

י. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, בֵּיב נְשִׁיאָא קַמּוֹר אַרְבַּע אַמּוֹת
בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים, שׁוֹפְכִין לְתוֹכָהּ מַיִם בְּשַׁבָּת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵפְלוּ
גַּג אוֹ חֲצִיר מֵאָה אַמָּה, לֹא יִשְׁפֹּךְ עַל פִּי הַבֵּיב, אֲבָל שׁוֹפֵךְ מִגַּג לְגַג,
וְהַמַּיִם יוֹרְדִין לַבֵּיב. הַחֲצִיר וְהָאֲכַסְדָּרָה מְצֻטְרָפִין לְאַרְבַּע אַמּוֹת:

יא. וְכֵן נְשִׁי דְיוֹטְאוֹת זֹז כְּנָגֵד זֹז, מְקַצָּתָן עָשׂוּ עוֹקָה וּמְקַצָּתָן לֹא
עָשׂוּ עוֹקָה, אֶת נְשִׁיעָשׂוּ עוֹקָה, מִתְרִין, וְאֶת נְשִׁיאָא עָשׂוּ עוֹקָה, אֲסוּרִין: